

۲۰۱۳/۱۲/۰۳

داکتر نبي مصداق

در امضای پیمان با امریکا چرا باید عجله شود؟

بعضی نویسندگان پورتال افغان جرمن آنلاين از ابتداء تا امروز در مقاله پشت مقاله طرفداری از پیمان با امریکا را دلیل خوف از همسایه ها و ضرورت رونق و پیشبرد اقتصاد افغانستان دانسته اند. از همه زیاد تر، خدمت به امریکا را آقایان ولی احمد نوری از فرانسه و سید عبد الله کاظم از کلیفورنیا انجام داده اند. من هم مانند هر افغان میهن دوست، بیش از ۳۰ سال زندگی خود را وقف خدمت به وطن و مردم ستمدیده خویش کرده ام. اما نمی دانم که چرا یک پیمانی را که امریکا حاضر نیست در مقابل حملات همسایه ها از افغانستان دفاع کند و نمی خواهد عساکرش وقتی مرتکب جرمی در افغانستان شوند در محاکمه های ما مانند مجرمین دیگر جواب گو باشند، به سرعت امضاء نمود؟ حالا که اثری از القاعده به گفته خود شان در افغانستان نیست، چرا برای ده سال دیگر هم زنها و اولاد های ما را مجبور بسازند که برای شب به کوه ها بروند و یا در خانه های خود اذیت، بندی و کشته شوند؟

من می دانم که حتی آقایان نوری و کاظم خبر دارند که پاکستان هفته چندین بار کنرها و نورستان را زیر ضربات راکت های خود قرار می دهد. کجاست خصوصاً همین دو نویسنده "نامدار" سایت افغان جرمن آنلاين که بگویند اگر امریکا امروز در مقابل تعرض پاکستان خاموش است و فردا که با ایران روابط اش اصلاح شود، شاید در صورت تعرضات ایران به افغانستان بیشتر سکوت اختیار نماید. پس چرا ما باید مشکلات خود را، خود حل نکنیم و از کسی دیگری توقع در این راه داشته باشیم؟

من چندین سفر به جاپان کرده و هم آکیناوا را به چشم باز دیده ام. هیچ امکان ندارد که عساکر امریکا جرایم را که در آنجا مرتکب می شوند در افغانستان هم تکرار نکنند. در آنوقت جواب آقایان نوری و کاظم برای ملت افغانستان چه خواهد بود؟ اگر افغانستان نتوانسته است که در ۱۲ سال گذشته به خاطر قتل هزار ها زن و طفل معصوم در مقابل عساکر خارجی عملاً اقدامی نماید، چطور می تواند که با امضای این قرارداد مانع همچو اعمال شنیع و ضد بشری در ده سال آینده گردد؟

به ارتباط رشد اقتصادی افغانستان به کمک امریکا، آیا می توان اعمار چند سرک برای مقاصد نظامی و تعمیر چند ولسوالی را در ظرف ۱۲ سال در زمره رشد اقتصادی محسوب کرد؟ به قرار محاسبه دوست بنده، پروفیسور اشرف غنی، ۴۷ میلیارد دالر پول های بازسازی مملکت به خارج انتقال داده شده است. چه مقدار ازین پول ها در ایجاد فابریکه های تولیدی و یا فارم های زراعتی و یا بالای کدام منبع عایداتی دیگری مصرف شده تا برای یک عده از هم وطنان ما کار و منبع عایداتی خلق کرده باشد؟

چه ضمانتی موجود است که در دوران ده سال آینده، امریکا این پول گزاف را دوباره به افغانستان برگرداند و در سکتور های تولیدی از آن به نفع مردم ما استفاده گردد؟

نمی خواهم سخن به درازا بکشد. می دانم که مخالفین مسلح می توانند به مجادله خود عیله قوای بیگانه ادامه بدهند، با وجود اینکه بناغلی کاظم همچو مجادله را دشمنی و خیانت تلقی می نماید. افغانستان خانه شریک کلیه باشندگان این سرزمین است. من عقیده دارم که در صورت عدم موجودیت قوای بیگانه و برحسب پیشنهادات صلح که افغان های وطن دوست طرح کرده اند، هم میهنان ما حاضر خواهند شد که مخالفت های خود را به اساس مساوات اسلامی و وطن دوستی پشت سر گذاشته و با مخالفین خود موضوعات را از طریق صلح آمیز حل و فصل نمایند.

آقای نوری که در مقابل مقاله های شان از طرف مجددی دعوت شده بودند با الفاظ نهایت احترامانه از او یادآور شده اما جرئت نکردند متذکر شوند که جناب حضرت صاحب در محضر افغانستان و همه دنیا دروغ گفتند که اگر

رئیس جمهور کرزی پیمان را امضاء نکند به طور احتجاج وطن را ترک می نماید!! در حالیکه "جناب" ایشان مریض بوده و از چند ماه بدین سو برای تداوی خود قصد همچو سفر را داشته است.

من در قسمت اتکاء به خداوند و توانی به خود افغان ها در سایر جا ها هم نوشته ام و بطور خاص تکرار می کنم که ما می توانیم از هر نقطه نظر به خود متکی شویم، خصوصاً بعد از این سال های مهاجرت که تا چه اندازه به قدر وطن و امکانات آن پی برده ایم.

ما می توانیم آب های خروشان خود را به همسایه بفروشیم، ما می توانیم از گمرکات خود سالانه میلیارد ها دالر عاید داشته باشیم، ما می توانیم از سرک های خود که آسیای مرکزی را با جنوب آسیا و شرق میانه وصل می کند، عاید قابل ملاحظه ای داشته باشیم، ما می توانیم از طریق تیلیفون و مخابرات بودجه مملکت را تکمیل کنیم و ما می توانیم تریلیون دالر عاید از معادن تیل و گاز خود بدست آوریم.

برای استفاده از این منابع ما به اشخاص فنی و ماهر ضرورت داریم. این را باید بدانیم که ما امروز بیش از ۲۵۰ هزار افغان تحصیل یافته به درجه دوکتورا و ماستر که با تمام علوم دنیای غرب آشنا هستند در خارج و داخل افغانستان عزیز داریم. من بعضی این جوان ها را درس داده ام و اگر ما بتوانیم ده هزار آنها را به افغانستان بیاوریم، تحول شگرفی در افغانستان پدید خواهد آمد. من ضمانت جلب شان را در صورتیکه زمینه کار و فضای امنیت موجود باشد، می کنم.

امروز بدون همسایه های ما، تقریباً تمام دنیا طرفدار آرامی و امنیت در افغانستان اند. ما می توانیم از حسن نیت کشور های مختلف مستفید شده و با اکثر ممالک تجارت و روابط حسنه برقرار نماییم. کشورهای دوست در مجالس بین المللی تا حد امکان با ما می باشند.

پس ما نه از نگاه پرسونل ورزیده، نه از طرفداری اکثریت بزرگ دنیا و نه هم از مدرک امکانات اقتصادی، بی بهره ایم. پس چرا از خود کفائی خود چشم ببوشیم؟

پایان

د پانو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ